

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Quod status monasticus vetustus sit, & incrementum à Samuelis, Eliæ, & Prophetarum tempore acceperit. Cap. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

DE RELIGIONE ET MONASTERIIS.

habet quodlibet tempus modum, ratione & finem, quo apte Deo seruire liceat. Ad eod vt quisq; qui se à plebe plebisq; vulgari vita seiungere, & non nihil amplius sponte Deo in ipsius seruitio ex charitate maiori, quam sibi præceptum esset, aut necessario obligatus foret, offerre voluisset, suo æuo locum repererit, qui ad hoc ipsi pro ratione temporis accommodus destinatusq; fuerit, vt in eo strictius, sincerior, feruentius, constantius & perfectius Deo ministrare potuerit. Videmus namque, quod eodem etiam, sicut hodie, tẽ-

Monastici
ordines &
personæ vt
non in om-
nibus con-
ueniant,

*Quod status monasticus vetustus sit, & semper incrementum à Samuelis, Elia
& Prophetarum tempore, acceperit.*

Capit VII.

SAt iam de monastico religiosoq; instituto dictum scriptumq; foret si sãctis patribus & doctoribus Hieronymo, Ambrosio, Augustino, Basilio, Ioanni Chrysostomo, & ante hos Dionysio, fidem quis adhibere vellet, Qui omnes sanè multum studuerunt monasteriorum religiosorumq; æmulis ostendere, quod huiusmodi institutum vetus sit, & non nuper inuentum, quod semper in maiori ad Deum deuotione, & malæ libertatis carnis repudiatione augmentum sumpserit. Quod pulchrè Sanctus Bernard, in quadam benè longa epistola, imo libello ad Carthusianos scripto ostendit. Vbi commendat eos quod vita solitaria quæ interierat, & non nisi ex libris erat cognita, per ipsos recuperata & instaurata esset. Et inter alia multa verba consolatur eos contra detractores ipsorum solitariae & anachoreticae vitæ, cum inquit, quod non obijci illis posset, quod nouum institutum confinxissent, cum, quæ in illis putaretur esse noua, res esset antiqua, quæ prope modum perierat: quod antiquam illam (quæ defecerat, & in obliuionem venerat) eremiticam vitam resuscitassent, & in medium protulissent, cuius ante institutores & inchoatores, non solum D. Anthonium, Arsenium, Hilarionem, Macharium, aut Paulum & his similes, verùm etiam eos, qui Apostolorum & sancti Marci tempore in Alexandria in desertum se cõtulerunt, habuissent: item sanctum Ioannem Baptistam, & ante eos etiam qui tempore Elia & Elisei prophetarum solitariam religiosamq; vitã, ad tempus vsq; Christi, duxerunt: Qui omnes ipsis alijsq; quib; exemplar, propago, ducatus, causa, institutio principumq; fuissent vnde talis multiq; alij eremitici monasticiq; modi ordines prognati deriuatiq; essent. Nam, vt commemorare cœperam, fuerunt tempestate Samuelis cœtus religiosorum virorum obsequio & laudi Dei consecratorum. Qui ad tempus vsque Elia (cui magnus inerat zelus eundem statum conseruandi & multiplicandi) durauerunt. Qua-

Vide D. Bernardum in epistola ad fratres de monte Dei de vita solitaria.

Inchoatores vitæ monasticae qui fuerunt.

Samuelis tempore cœnobita fuisse.

4. Reg. 2.

Filij Prop-
phetarum
cur sic dicti.

4. Reg. 6.

Monachi
veteris te-
stamenti qui
nam fuerint
Hieron.

Idem.

Principes
instituti
monastici
quinam
fuerint.
Hicre 33

propter cum ab ijs abripiendus & in paradysum vehendus esset, Elifzum ip-
sus p[re]ceptorem spiritualemq; magistrum p[re]fecit, sub quo ita, sicut sub alijs
suis p[re]decessoribus prophetis, viuebant, velut nunc monachi sub vno Ab-
bate vel priore in obedientia pro spiritali moderamine degunt. Qua de causa
prophetarum filij, non quasi ab ijs omnes geniti, sed t[ame]n quoniam eorum disci-
puli in ministerio, laude & cultu Dei, dicti erant. Illi montem Carmelum
incolebant, quorum demum numerus in tantum excreuit, vt ad Elifzum
tanquam superiorem suum venirent, & si de angustia loci, in quo moraba-
tur, conquererentur, desiderarentq; vt sibi alio in loco domiciliu[m] exedifica-
re liceret, sicut in quarto libro Regum offendere poteris. Ita contingebat, vt
plurimi in monte Carmelo manerent, multi apud Iordanem, nonnulli in
monte Ephraim, quidam Hierosolymis, alij in suburbij morarentur, vbi
suas ceremonias legemq; obseruabant. Multi etiam in Galgala, nonnulli in
Bethel, in Sarepta quoque, in Samaria, in Hiericho, & vbi se sustentare po-
terant, habitabant. Siquidem persecutiones patiebantur a regibus, p[re]fer-
tim ijs, qui ad idololatriam descuerant, qui ipsos vt singulares cultores, mi-
nistros, laudatoresq; Dei, ipsiusq; laudis buccinatores odio prosequen-
tur: siquidem facile dignosci poterant ob specialem amictus habitum, quo
aliter ab alijs hominibus (sicut nunc monachi) vestiti erant. Hos omnes ve-
teris testamenti monachos sanctus Hieronymus nominat in epistola de mo-
nachorum origine ad rusticum scripta, sic inquit: Filij prophetarum (quos
monachos in veteri testamento legimus) edificabant sibi casulas prope flu-
uenta Iordanis, & turbis vrbeum derelictis polenta & herbis agrestibus vi-
uitabant. Et in alia epistola ad Paulinum exarata, ait: Habet vnumquodq;
propositum principes suos, quos imitetur. Et cum multis verbis (hic pro-
pter breuitatem omisis) recenseat, quam multa proposita & secte suos p[re]-
fides, quos imitentur, habeant, tandem concludens, dicit: Nos autem (de
monachis loquitur) habeamus propositi nostri principes Paulos & Antoni-
os, Iulianos, Hilarionem, Macharios, Et vt ad scripturarum autoritatem re-
deam, noster princeps Elias, noster Elifzus, nostri duces, filij prophetarum,
qui habitabant in agris & solitudinibus, & faciebant sibi tabernacula prope
fluenta Iordanis. De his sunt & illi filij Rechab qui vinum & ficeram non bi-
bebant, qui morabantur in tentorijs, qui Dei per Hieremiam voce laudan-
tur, & promittitur eis, quod non deficiat de stirpe eorum vir stans coram
Domino.

*Quod prima vita Apostolorum & Sanctorum in Hierusalem in principio fidei
fuerit, qualis nunc est vita monastica.*

Caput VIII.

Christiano-
rum primam
viuendi ra-
tionem nihil
a monastica
discrepasse.
Act. 4

VT autem eorum, qui se talium religiosorum hostes palam profitentur,
os melius obstruatur ad nouum testamentum venimus, & verissime
affirmamus primum modum formamq; vite Christiane, quae a san-
cto Petro vna cum reliquis Apostolis & discipulis, qui post ascensionem
Christi venerant, ducta fuit (vt in Actibus Apostolorum scriptum habetur)
nonnaliam ea quae cepta est, intentione & forma, quam nunc est monasticam
fuisse.